

trufne beslutninger bringes til afslutning under det danske formandskab, forhåbentlig først og fremmest udvidelsen.

Det betyder så også, at vi skal formulere en ny filosofi og strategi for de lande, som nu bliver Europas nye naboer, det, vi kalder ny nabostrategi. Opgaven består i at sætte et positivt præg på udviklingen gennem en klar og gennemtænkt prioritering af de mange bundne opgaver med fokus på at tilføje den fælles udenrigspolitik, lovgivningsprocessen og den åbne koordination fremdrift på de områder, som flertallet, herunder Danmark, finder væsentlige.

Kl. 14.35

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Når Danmark den 1. juli overtager formandskabet for EU, er det samtidig et af de mindste lande, der kommer til at stå i spidsen for de 15 medlemslande. Det viser noget af styrken ved EU, at der er en udbredt hensyntagen til alle lande, store som små.

Når vi taler om EU-formandskab, gælder der det, at alle lande har præcis samme adgang til at lede EU, og det bidrager til at sikre sammenholdet. EU er et frivilligt samarbejde. Alle må tage hensyn til hinanden. Ved medlemskab af EU får det enkelte land reelt langt større indflydelse på udviklingen i Europa samt i stigende grad også indflydelse på globale spørgsmål. Europæiske lande, der ikke er i EU, har ikke megen indflydelse på de store spørgsmål.

Der er ingen tvivl om, at vi i Danmark har haft stor indflydelse på den førte politik især inden for de sidste 10 år, hvor den store og altoverskyggende opgave har været udvidelsen med de øst- og centraleuropæiske lande.

Da Danmark havde formandskabet i 1993, lykkedes det at få vedtaget, at ansøgerlandene skulle optages på et objektivt grundlag. Det var en meget vigtig beslutning, fordi det således ikke bliver tilfælde politiske prioriteringer, der kommer til at afgøre, hvilket europæisk land der får lov at komme ind i EU, og hvilket land der må vente med medlemskab. Derfor bliver det sådan, at ansøgerlandene bliver optaget, når de har gennemført hele den eksisterende EU-lovgivning samt lever op til de almindelige krav om menneskerettigheder og demokrati.

Det er helt klart en dansk fortjeneste, at de baltiske lande, der tidligere var underlagt Sov-

jet, nu har samme chance for EU-medlemskab som de store central- og østeuropæiske lande. Igennem hele optagelsesforløbet har Danmark haft det som en klar prioritet.

Under det nuværende spanske formandskab er det lykkedes at færdigforhandle stort set alle de sidste politiske områder. Nogle steder har ansøgerlandene fået overgangsordninger, men det overordnede billede er, at ti af ansøgerlandene ser ud til at være parate til optagelse under et kommende dansk formandskab, og det vil så sige i indeværende år.

Det, der mangler, er imidlertid ikke de letteste emner. Det drejer sig om landbrugs- og strukturpolitikken, og det er som bekendt en stor del af det samlede EU-budget. Det, der bliver vores opgave i EU, er at tage fra de rige lande og give til de fattige. Budgetloftet er på ca. 1 pct. af bruttonationalproduktet, og det ligger fast. Hvis det lykkes at udvide medlemskredsen med de ti nye ansøgerlande, må de nuværende medlemslande imødesee en mindre strukturstøtte, som i EU gives til de fattigste.

Tilsvarende bliver der også på landbrugsområdet et klart behov for at reducere statsstøtten. Det kan vi dog ikke klare under det danske formandskab. Den nuværende landbrugsreform løber til 2006, så det bliver i 2006, at vi for alvor kan tage fat på at reducere landbrugsstøtten i EU, så landbruget ligesom andre erhverv i Europa kan stå på egne ben.

Ellers har vi netop fra udenrigsministeren hørt om de andre sten, der ligger på vor vej frem mod den endelige udvidelse: cypenproblemet, afstemningen i Irland, er det en nationalist eller europæer, der bliver præsident Slovakiet? Det er ikke nogen let sag at få Østudvidelsen gennemført, men der må ikke herske nogen tvivl om, at vi agter at gøre alt, hvad der står i vor magt, for at nå målet inden årets udgang.

Efter den 11. september er en anden sag rykket op på dagsordenen: bekæmpelsen af den internationale terrorisme. Det er topprioriteret under det nuværende formandskab, og det vil også være højt prioriteret under det danske formandskab.

Og apropos den forrige debat, som vi lige har haft her i Folketingssalen, er bekæmpelse af international terrorisme et glimrende eksempel på, at et samarbejde med amerikanerne er et must.

Terrorisme er demokratiets allerværste fjende. Derfor må vi lægge mange kræfter i at bekæmpe den, også gennem samlingen af Europa